

[Dohrmann]

med ville vi faktisk være lige vidt, selv om det blev vedtaget.

Maisted (FD):

Jeg vil godt lige sige til hr. Dohrmann: goddag, mand. – Økseskaft! Forslaget har intet at gøre med, om man har den holdning, at offentlige udgifter skal nedsættes. Det skal de selvfølgelig. Dette retter sig imod kendsgerningerne. Staten har et behov – det kan hr. Dohrmann se af det finanslovsforslag, der er fremsat – for at få sin likviditet forbedret, og det må man gøre ved at udstede statspapirer.

Regnestykket kan vi diskutere meget længe. Så vidt jeg kan se af Børsens oversigt i dag, har man en effektiv forrentning af statspapirer i dag på 14 pct., og det vil sige, at man udsteder statspapirer til 10 pct. rente.

Man kan selvfølgelig sige: er dette en for rundhåndet ordning for at få folk til at være med til at finansiere statens likviditetsunderskud? Hvis det kun er den tekniske udformning, man er utilfreds med, idet man siger, at de får for meget i rente, altså for stor en gevinst, ja men så lad os dog se på den side af sagen. Meningen med dette forslag er at finde en ordning, der er neutral for staten og en gevinst for skatteyderne.

Der er ikke tale om, at det kun er for de velbærgede. Der er vistnok temmelig mange mennesker i dette land, der betaler 10.000 kr. i statsskat. For vores skyld kan vi godt sætte det længere ned, men det var for at have et fornuftigt tal at gå ud fra, for de fleste betaler jo 10.000 kr. i statsskat om året. Jeg kan ikke se, at det er korrekt, for man havde i lang tid ikke kunnet sælge statspapirer, hvis man ikke havde haft en skattefri kursavance. Af 10 pct.-papirer har man f.eks. haft en effektiv rente på nogle og tyve procent, ganske vist før vi så de gode virkninger af regeringens arbejde.

Dette forslag skal i hvert fald ikke fejles af bordet med det argument, at der gives én eller to procent for meget. Hvis man regner med den effektive forrentning af beløbet, vil statskassen få et overskud på 390 kr. Det er rigtigt, at der kan komme en gevinst over skatteindbetalingen, og jeg er villig til at regne på, hvordan det skal forrentes. Vi kan gå ud fra indeksobligationer, der bliver forrentet

med 2½ pct., og se, hvordan kursen skal være. Det er ikke det afgørende.

Det afgørende er princippet: vil man herinde erkende, at der foretages den skattespekulation i statspapirer, som vi alle ved bliver foretaget? Vil man udnytte denne skattespekulation til fordel for den danske statskasse? Og vil man have, at samtlige lønmodtagere, der betaler 10.000 kr. og derover i statsskat, skal have lov til at være med, og samtidig få løst statens likviditetsproblemer? Det er problemerne, der er ridset op, ikke trakasserier, om folk skal tjene en halv eller en hel procent mere eller mindre.

Så bliver der peget på den udenlandske låntagning. Det er ikke korrekt, at dette har indflydelse på det, for det er jo en aflastning. De udenlandske lån vil dansk erhvervsliv kunne optage betydelig nemmere, end staten kan. Det er en uskik, at staten blander sig på dette område. Den har rigeligt at gøre med at klare sig selv og få finansieret sine egne driftsunderskud; den skulle lade være med at blande sig i optagelsen af udenlandske lån og overlade det til dansk erhvervsliv.

Endelig – og det synes jeg er det allervæsentligste – er der tale om et lovforslag, der tager sigte på situationen, som den er. Der er ikke tale om, hvad hr. Dohrmann åbenbart ikke har forstået, at vi ønsker, at statskassen skal optage x milliarder i lån. Nej, det er et konstateret likviditetsbehov, staten har. Vi har behov for en frivillig folkeopsparing herhjemme, og enhver ved, at hvis man fremmer det med fornuftig skattetænkning, som er en del af det danske samfund, og lader enhver lønmodtager tage del i det, så kunne vi opnå to formål.

Jeg kan da godt forstå, at man prøver på at lade det drukne i en teknisk petitesse. Det er da helt indlysende, det kan man bare regne sig frem til. Vi har skrevet, at forslaget selvfølgelig skal være neutralt over for statskassen, og kan man dokumentere og regne sig frem til en ordning, der betyder en mindre renteudgift for staten, og den er neutral, skal jeg ikke stille mig hindrende. Det er jo det, der er formålet med forslaget.

Jeg vil godt sige til hr. Arne Lund, at vi ikke er alkymister. Vi har blot lagt et forslag på bordet, der drejer sig om noget, banker har gjort i årevis og med et udmærket resultat. Så vidt jeg ved, har de fået solgt deres